

[Geert-Jørgensen.]

agter vi at benytte den; den Dag — og den ligger ikke fjernt —, da man bliver nødt til at regne med vor Tilværelse, skal vi ogsaa nok vide at tage Ansvar for vore Handlinger.

Naturligvis gælder det om dette Lovforslag som om alle andre Understøttelseslove, at det har to Sider, og man maa nu en Gang se det fra begge Sider. Man maa paa den ene Side regne med de mange arbejdsløse, de 138 000—139 000, et Tal, som vi aldrig før har kendt, naar der var Tale om Arbejdsløshed; det er rigtigt, at mange af dem har opbrugt deres Arbejdsløshedsunderstøttelse — efter den højtærede Socialministers Opgivelse bliver det jo 37 000, og det er jo et ganske betænkeligt Tal —, og det maa ogsaa erkendes, at Hjælpeforanstaltninger er nødvendige, om ikke Mennesker her i Danmark skal dø af Sult. Men paa den anden Side maa det ogsaa siges, at jo flere Penge man bruger til de mange forskellige Slags af Understøttelser, der nu en Gang gives her i Danmark — og det er langt flere end Understøttelserne til de fattige, her tænker vi lige saa meget paa Understøttelserne til de rige, der gives paa mange forskellige Omraader —, desto mere Arbejdsløshed skaber man.

Det er ogsaa ganske givet, at naar man bruger endnu flere Penge til Understøttelse til de arbejdsløse, saa vil man ogsaa skabe Arbejdsløshed i et lignende Omfang som det, hvori man understøtter, men saa er man jo ingen Steder kommet; hvis man bringer andre Mennesker ud i Arbejdsløshedens Nød, fordi man understøtter nogle, og det er det, man gør, saa hjælper det jo i Grunden ingenting. Det er nu en Gang vor Opfattelse.

Arbejdsløsheden kan have mange Aarsager, navnlig har den sin Aarsag i, at Staten griber ind, og her er ikke mindst Loven af 30. Januar 1932 et Indgreb, som sandelig nok skal komme til at skabe Arbejdsløshed her i Danmark. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kalder det for den mest gennemgribende økonomiske Lov, der er skabt her i Landet. Ja, det har han Ret i, men ganske vist i ganske modsat Retning af den, som han tænker sig, for der er vel neppe nogen Lov, der er skabt i den sidste Tid, der i den Grad vil skabe Arbejdsløshed som Loven af 30. Januar 1932. Derfor maatte vi Retsforbundsfolk stemme derimod, og det glædede os, at der ogsaa var Medlemmer af andre Partier, der i den Henseende fulgte os; der var ogsaa dem, der blev borte, fordi de hverken vilde

stemme for eller imod og i hvert Fald ikke vilde stemme imod deres Parti, og saa vidt jeg ved, blev ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag borte, fordi han ikke vilde stemme for den Lov. Saadan siger man i hvert Fald, han kan jo rette det, hvis det ikke er rigtigt.

For os Retsforbundsfolk, som ogsaa for mange Socialøkonomer, staar det som en given Sag, at Arbejdsløshedsunderstøttelse skaber Arbejdsløshed eller er en af Aarsagerne til fortsat udvidet Arbejdsløshed. Arbejdsløshed kræver igen forøgede Understøttelser, og de forøgede Understøttelser skaber forøget Arbejdsløshed, og saa kommer vi ind i en Svikmølle, ind i en Blindgade, hvorfra man ikke mere kan komme ud.

Det er denne Blindgade, som den hidtilværende Lovgivningsmagt har ført os ind i, og som navnlig de 4 gamle, saakaldte store Partier bærer Ansvar for; de hænger i Understøttelsen og hænger i Arbejdsløsheden, de bærer Ansvar for begge Dele og kan slet ikke redde sig ud af dette Spind mere; de sidder som en Flue i et Edderkoppespind; jo mere den arbejder for at komme ud af det, des dybere arbejder den sig ind i det, indtil den til sidst bliver ædt op af Edderkoppen.

Hvorfor Understøttelse skaber Arbejdsløshed, behøver man for øvrigt ikke at gaa længe for at finde Grunden til. Den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelseslov skulde altsaa koste 12 Mill. Kr. og kommer vel saa til at koste 14. Den her foreslaaede Lov beregnes at skulle koste 8 Mill. Kr. Jeg synes jo, at den ærede Ordfører for de konservative Folkeparti (Christmas Møller) var lunken i sin Kærlighed til sit Barn; jeg havde jo troet, at de Konservative havde plejet om det Barn, de var med til at skabe den 17. Oktober. I Dag var Kærligheden meget kølig, og hvis de Konservative svigter, bliver der jo ikke for dette Barn noget langt Liv. Men, som sagt, bliver Loven vedtaget, saa koster den 8 Mill. Kr. Vi har til de nødstedte Landbrugere skullet yde 30 Millioner, som man altsaa siger bliver til 48. Tilsammen kommer man altsaa i Vinter op paa en ekstraordinær Understøttelse af op mod 70 Mill. Kr., og det er dog et Beløb, som man maa regne med; men disse 70 Mill. Kr. bliver man ganske simpelt nødt til at drage ud af Produktionen, for man har nemlig ingen andre Steder at tage dem fra.

Deri har selvfølgelig ogsaa den højtærede Socialminister Ret som i saa meget andet for øvrigt, naar han siger — ja, det var dog vist Socialministeren, der sagde det —,